

Mis tõbi vaevab ploomipuud?

Märkasid, et ploomipuu lehed on auklikud, aga ühtki söödikut pole ma leidnud. Palju enam teevad muret aga ploomid ise. Neile tekitab helepruunid laigud. Nagu sellest veel vähe oleks – ploomid muutuvad kärnaseks ja tüki-va lõhenema. Mis häda see on ja kuidas selle vastu võidelda? Mida soovitate teha?

Vatab

VÄINO PALLUM

Tie ploomipuud on hakanud kimbutama luuviljaliste lehepõletik, mida põhjustab seen *Asterula beijerinckii* sün. *Clasteros carpophilum*. Haigus võib tabada kõiki luuviljalisi viljapuid, nakatades nende lehti, võrseid, pungi ja vilju.

Kõige rohkem torkab silma lehtede kahjustus, kui lehtedele ilmuvad 2–3mm läbimõõduga punakaspruunid laigud. Sellele haigusele iseloomulikult on laikudel teravapiirilise punakasvioletne ääris. Paari nädala möödudes langevad laigud lehekoest välja ja lehed muutuvad auklikuks. Need näivad, nagu oleks peente haavlitte läbi lastud. Hiljem paistavad leheser-

vad suuremate liitunud haiguslaikude väljalangemisel niisugused, justkui oleks röövikute või mardikate söödud.

Haigus levib lülieostega, mis moodustuvad lehtede alaküljel mustjates eospadjandites. Rohkete haiguslaikudega lehed kuivavad osaliselt või täielikult ja varisevad juba juulis-augustis.

Ploomipuu viljad nakatuvad lehepõletikku seene arenguks hästi soodsate tingimuste korral. Nakatunud viljadele ilmuvad esialgu purpurpunased täpikesed, haiguse süvenedes on näha punakaspruuni äärisega, pisut sissevajunud helepruune laikukesi. Haiguslaigud lõhenevad või kattuvad kärnataoliste moodustistega. Haavadest eritub kummivaigu tilku.

Kollakat läbipaistvat tilkuvat, hiljem tahkestuvat kummivaiku eritub ka nakatunud võrsete koorehaavanditest.

Nakatunud pungad kuivavad ja muutuvad eritunud kummivoolest läikivmustaks. Haigusest tabandunud õied pruunistuvad ja varisevad.

Patogeeni seeneniidistik ja koniidid (lülieosed) talvituvad nakatunud võrsetel ja pungadel, samuti puude-

le rippuma jäänud kuivanud lehtedel ja mumifitseerunud viljadel. Kevadel hakkab haigus arenema ja soodsate tingimuste tekkimisel levima juba 5–6° juures. Optimaalne temperatuur on siiski 19–26°.

Lehepõletiku levikut ja esinemistugevust mõjutavad suuresti öitsemisjärgsed ilmad. Kui need on sel ajal pidevalt vihmased, on kahjustus suur. Kuival suvel haiguse areng seiskub, intensiivistub aga jälle esimeste sügisvihmadega.

Haiguse tõrjeks lõigake enne lehtede varisemist kõik haiged võrsed välja ja põletage. Eemaldage ka kummitilgad, milles eosed samuti hästi säilivad.

Pärast lehtede langemist või varakevadel enne pungade puhkemist pritsige ploomipuid, samuti kirsipuid karbamiidiga (0,5–0,8 kg/10 l) või vaskoksiidkloriidiga. Mõjusam on sügisene pritsimine. Enne öitsemist, kui õiepungad on juba eraldunud ja vihmase ajal ka kohe pärast öitsemist pritsige Topas 100 ECga (6–8 ml/10 l).

Mõningast profülaktist toimet avaldab põldosjateega pritsimine, kui seda teha alates lehepungade puhkemisest ja õige mitmel korral pritsides.